

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl ve veřejném zasedání dne 29. ledna 2010 v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE], o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 1 T 5/2006 **t a k t o:**

Podle § 283 písm. d) tr.ř. se návrh odsouzeného [REDAKCE] na povolení obnovy v trestní věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 1T 5/2006 **z a m í t á**, neboť nejsou dány důvody obnovy řízení podle § 278 tr.ř.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9.11. 2006, č.j. 1T 5/2006 – 1089 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 1.2. 2007, sp.zn. 4To 86/2006 byl odsouzený [REDAKCE] uznán vinným trestným činem úvěrového podvodu podle § 250 b) odst.1, odst.5 tr.zák., ukončený ve stádiu pokusu podle § 8 odst.1 tr.zák., formou účastenství – organizátorství podle § 10 odst.1 písm.a) tr.zák. a trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst.1 tr.zák. formou účastenství, organizátorství podle § 10 odst.1 písm. a) tr.zák. a odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na pět let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem. Rozsudek nabyl právní moci dne 1.2. 2007 a od té doby se odsouzený [REDAKCE] nachází ve výkonu trestu.

Odsouzený [REDAKCE] podal návrh na Krajský soud v Hradci Králové na povolení obnovy řízení v trestní věci, která je vedena u krajského soudu pod sp.zn. 1T 5/2006. Důvodem tohoto návrhu podle odsouzeného je skutečnost, že od 1.1. 2010 nabyl účinnosti nový trestní zákoník, kde došlo u majetkových trestných činů k snížení rozpětí zákonné trestní sazby. Dále odsouzený ve svém návrhu poukázal na to, že mu bylo znemožněno v důsledku nesprávného postupu jeho obhájce právo podat dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Praze. Je proto přesvědčen, že tyto skutečnosti jsou skutečnostmi novými, které by mohly odůvodnit ve spojení se skutečnostmi dříve známými nové rozhodnutí o vině, tedy že jsou splněny podmínky pro povolení obnovy. Tedy navrhl, aby ohledně jeho osoby byla povolena obnova řízení.

Krajský soud nařídil veřejné zasedání v této trestní věci, kdy vyslechl odsouzeného [REDAKCE], který setrval na svém návrhu na povolení obnovy řízení. Své písemné vyjádření doplnil i listinnými důkazy, z kterých vyplývá, že postup tehdejšího obhájce, který odsouzeného zastupoval v původním řízení, pak byl předmětem přezkoumání České advokátní komory. Tato uzavřela, že obhájce ve vztahu k odsouzenému ohledně možnosti

podat dovolání nepostupoval správně a na nesprávný postup byl tento obhájce upozorněn. Dále odsouzený předložil přípisy Ústavního soudu a Ministerstva spravedlnosti. Z obsahu přípisu Ústavního soudu pak vyplynulo, že ten není kompetentní přezkoumávat postup obhájce, neboť obhájce není orgánem veřejné moci a tedy přezkumná činnost Ústavního soudu se na něho nevztahuje. Z přípisu Ministerstva spravedlnosti pak vyplynulo, že opakované podněty ze strany odsouzeného pro porušení zákona proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové a Vrchního soudu v Praze nebyly shledány důvodnými a odsouzený byl v této souvislosti upozorněn, že pokud bude podávat další podněty ke stížnosti pro porušení zákona a tyto podněty nebudou obsahovat jiné skutečnosti, pak budou bez dalšího odkládány.

Z ust. § 278 tr.ř. vyplývá, že obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo i trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Z ust. § 419 trestního zákoníku účinného od 1.1. 2010, pak vyplývá, že trest uložený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za čin, který není trestným činem podle tohoto zákona, případně jeho nevykonaný zbytek, se nevykoná.

Z ust. § 2 trestního zákoníku, z odstavce 1 vyplývá, že trestnost činu se posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

Trestný čin úvěrového podvodu pak v novém trestním zákoníku je označen číselně jako § 211, kde v odstavci 1 je uvedeno, že kdo při sjednávání úvěrové smlouvy nebo při čerpání úvěru, uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti. Z odstavce 6 tohoto ustanovení pak vyplývá, že odnětím svobody na 5 – 10 let bude pachatel potrestán a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu.

Trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny, pak je v novém trestním zákoníku označen číselně pod § 348, kde je uvedeno v odstavci 1, kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé nebo takovou listinu užije jako pravou, bude potrestán odnětí svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

Krajský soud s ohledem na dikci znění ust. § 419 nového trestního zákoníku i ust. § 2 trestního zákoníku, dospěl k závěru, že trestnými činy, kterými byl odsouzený [REDAKCE] uznán vinným v původním řízení, jsou nadále trestnými činy i po nabytí účinnosti nového trestního zákoníku. Tedy jinak řečeno, nový trestní zákoník, který nabyl účinnosti 1.1. 2010, není novou skutečností, která by ve spojení se skutečnostmi a důkazy dříve známými odůvodňovala jiné rozhodnutí o vině, či odůvodňovala uložení výrazně nižšího trestu odnětí svobody. Byť v novém trestním zákoníku u majetkových trestných činů, do kterých spadá

rovněž i trestný čin úvěrového podvodu, došlo ke snížení trestní sazby, a to horní hranice této sazby, kdy u úvěrového podvodu činí 10 let, pak je třeba poukázat na to, že odsouzenému byl uložen v původním řízení trest odnětí svobody v trvání pěti let, tzn. na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Výměra původně uloženého trestu, když šlo o uložení trestu za dva trestné činy na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, není ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu, či k poměrům pachatele.

Pokud pak jde o další důvod, ve kterém spatřuje odsouzený podmínku pro povolení obnovy řízení, tj. nesprávný postup původního obhájce, který nepodal dovolání, pak je třeba poukázat na to, že nejde o skutečnost, která by zakládala splnění podmínek pro povolení obnovy řízení, jak má na mysli ust. § 278 tr.ř. Ostatně nesprávný postup byl obhájci vytknut Českou advokátní komorou, jak je zřejmé i z obsahu přípisu této profesní komory, kterým byl proveden důkaz ve veřejném zasedání.

Krajský soud proto uzavírá, že návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení nebyl shledán důvodným a proto byl ve smyslu ust. § 283 písm. d) tr.ř. zamítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost ve lhůtě tří dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

V Hradci Králové dne 29.1. 2010

Předsedkyně senátu:
JUDr. Anna Bímová

Za správnost vyhotovení:

